

Θέμα: Το νοθετικό πλαίσιο συγχρηματοδοτούμενων έργων

1. Στο συνημμένο σημείωμα περιέχονται ορισμένες γενικές επισημάνσεις για την παρουσίαση του προβλήματος.

2. Χρήσιμες παρατηρήσεις περιλαμβάνουν τα σημειώματα του Β. Μακρυωνίτη της 3^{ης} Ιουλίου και της 10^{ης} Σεπτεμβρίου και το σημείωμα (Μέρος Ι) του Γ. Παπαδημητρίου της 24^{ης} Ιουλίου 2001.

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2001

Θέμα: Νομοθετικό πλαίσιο συγχρηματοδοτούμενων έργων

1. Από τις συμβάσεις συγχρηματοδότησης για μεγάλα έργα (αεροδρόμιο Σπάτων, ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, Αττική Οδός και Μετρό Θεσσαλονίκης) άρχισαν να αναδεικνύονται ορισμένα προβλήματα που ορισμένες φορές οφείλονται στην έλλειψη νομοθετικού πλαισίου. Ήδη στο Γ΄ ΚΠΣ προβλέπεται η άντληση σημαντικών πόρων για την εκτέλεση έργων και παροχής υπηρεσιών με το σύστημα της συν- ή αυτοχρηματοδότησης. Γι' αυτούς βασικά τους λόγους είναι επιτακτική η προώθηση σχετικού νομοσχεδίου για τις συμβάσεις παραχώρησης.

2. Η εμπειρία έχει δείξει ότι εφαρμογή στην πράξη έχει αποκτήσει ως τώρα μόνο το σύστημα της συγχρηματοδότησης. Το ίδιο αναμένεται άλλωστε να συμβεί και κατά τα επόμενα χρόνια. Συνεπώς, το σχέδιο νόμου πρέπει να επικεντρωθεί κατά πρώτο λόγο στη ρύθμιση των συμβάσεων παραχώρησης με το σύστημα της συγχρηματοδότησης, χωρίς πάντως να αποκλείεται και η ρύθμιση του συστήματος αυτοχρηματοδότησης.

3. Αφού ο νόμος πρόκειται να εφαρμοσθεί στο πλαίσιο του Γ΄ ΚΠΣ, είναι αυτονόητο ότι οι διατάξεις του πρέπει να μην αποκλίνουν από τη κοινοτική νομοθεσία. Δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ότι τυχόν διαπίστωση ασυμβατότητας κοινοτικών και εθνικών κανόνων από τις υπηρεσίες της Κοινότητας ενδέχεται να έχει ως συνέπεια την παύση της χρηματοδότησής τους ή ακόμη και την επιστροφή διατεθέντων κοινοτικών πόρων.

4. Βασική επιλογή του νομοσχεδίου πρέπει να είναι αφενός η εξασφάλιση της έγκαιρης και ποιοτικά άρτιας κατασκευής του έργου και έπειτα της εύρυθμης λειτουργίας του και αφετέρου η διασφάλιση της αναγκαίας ευελιξίας που θα διευκολύνει τη συμμετοχή των αναδόχων με όρους υγιούς ανταγωνισμού και χωρίς περιττές γραφειοκρατικές διαδικασίες.

5. Ο νόμος πρέπει να εγγυάται τη διαφάνεια της διαδικασίας και την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Για το σκοπό αυτό θα ήταν χρήσιμο να προσδιορίζει ορισμένες πτυχές της διαδικασίας παραχώρησης που δεν υπόκεινται σε διαπραγματεύσεις, ώστε να αποφεύγονται πιέσεις εκ μέρους των υποψηφίων.

6. Οι συμβάσεις παραχώρησης διακρίνονται σε δύο αλληλένδετες αλλά διακριτές συνιστώσες: την κατασκευαστική και την επιχειρηματική. Η πρώτη αντιστοιχεί στην κατασκευή του έργου και η δεύτερη στη λειτουργία του. Κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη αυτή η ιδιαιτερότητα, για να περιορισθεί ο κίνδυνος σύναψης συμβάσεων που ενδέχεται να αυξάνουν υπέρμετρα το κόστος για το Δημόσιο και, αντίστοιχα, το όφελος για τον ιδιώτη.

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2001